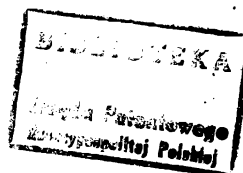


Opublikowano dnia 20 kwietnia 1954 r.



POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

A016,39/18

KL 45.2, 44

Nr 35706

Główny Instytut Pracy*)

(Warszawa, Polska)

Narzędzie spulchniające glebę i wyciągające chwasty

Udzielono patentu z mocą od dnia 8 stycznia 1951 r.

Przedmiotem wynalazku jest przyrząd, który umieszcza się za opielaczem i który służy do spulchniania podciętej nożem opielacza warstwy ziemi oraz do wyciągania chwastów.

Dotychczas w celu spulchniania ziemi podważanej nożami opielacza stosowano różnego rodzaju bronki, wlokące się za opielaczem. Posługiwanie się narzędziami tego rodzaju nie spełniało swojego zadania, gdyż wspomniane bronki wlokły za sobą chwasty, przy czym unoszenie bronek było kłopotliwe i wymagało dodatkowej obsługi do pracy opielaczem. Próbowano również stosować pewnego rodzaju pazurki o charakterze grabi przytwierdzone do opielacza na stałe.

Narząd według wynalazku, t. zw. pazurki, pozwala na uniknięcie tych niedogodności i umożliwia zmniejszenie obsługi opielacza.

Według wynalazku narząd do spulchniania podciętej przez opielacz ziemi i wyciągania chwastów wykonuje się w postaci pazurków, przy czym poszczególne pazurki rozmieszcza się w ten sposób, ażeby spulchniały one ziemię podciętą nożem opielacza i wyciągały chwasty, przy czym chodzi jeszcze o to, by po wydobyciu chwastów, te ostatnie możliwie szybko pozostawić na miejscu i nie wlec ich po polu, czego dotychczas stosowane narzędzia nie mogły zapewnić.

Według wynalazku cel ten osiąga się przez nadanie pazurkom względem ich ramion kąta rozwartego, przez wykonanie samych pazurków i ramion ze sprężynującego metalu, np. sprężynującej stali, i osadzenie ich w uchwycie przytwierdzonym najlepiej do sprężynującego pióra blaszatego, które powinno posiadać kształt wygięty w celu zwiększenia elastyczności.

Dalszą cechą charakterystyczną narządu według wynalazku jest takie wykonanie uchwytu do pazurków, które pozwala tak na dowolne wymienianie ich jak i na odpowiednie żądane ich rozmieszczenia względem siebie, zależnie od po-

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcami wynalazku są inż. Michał Kołtunowicz, inż. Zygmunt Potkański, inż. Maksymilian Rolbiecki i Tadeusz Oko.

trzeby przy obrabianiu rozmaitych gleb, do rozmaitych celów i przy różnym zachwaszczeniu. W ten sposób bez zmieniania narzędzia jest się w stanie szybko obrabiać rozmaite gleby i uprawy.

Na rysunku uwidoczniiono przedmiot wynalazku, przy czym fig. 1 przedstawia widok narzędzia, wyposażonego w siedem pazurków rozstawionych w kształt litery V, fig. 2 — widok tegoż narzędzia z góry. Fig. 3 — narzędzie z rozstawieniem pazurków w postaci dwóch obok siebie leżących liter V, fig. 4 — widok tegoż narzędzia z góry.

Narzędzie według wynalazku składa się z właściwych pazurków 1, wygiętych pod kątem rozwartym „α” w stosunku do ich ramion sprężynujących 2, przytwierdzonych w ten sposób, że można je swobodnie odejmować lub nastawiać i umocowywać za pomocą uchwyty 3 do blaszanego pióra sprężynującego 5. W celu nadania pazurkom jeszcze większej elastyczności wskazane jest wykonać na sprężynującym piórze blaszanym 5 zagięcie 6, najkorzystniej w pobliżu uchwyty 7. Uchwyt mocujący 7 posiada najlepiej kształt czworokątny, w celu jego przytwierdzenia do opielacza za pomocą śruby 8.

Sprężynujące umocowanie pazurków 1, 2 jak i samo wykonanie ich ramion na przykład ze sprężynującej stali zapewnia ich podatne i elastyczne przyleganie do warstwy ziemi podcinanej nożem opielacza poprzedzającego narzędzie według wynalazku. Zgięcie pazurków 1 pod kątem rozwartym „α” oraz rozstawienie ich w kształcie litery „V” powoduje, że wyciągane chwasty nie znajdują oparcia i zostają w ten sposób wywleczone na powierzchnię ziemi, a nie zabierane przez pazurki.

Ramiona 2 pazurków 1 są osadzone w myśl wynalazku odejmowalnie i nastawialnie w uchwycie 3. Uchwyt 3 może być wykonany w postaci szczepek ściśniętych śrubami 4, 4'. Śruby 4, 4' mogą być dowolnego typu do zakręcania śrubokrętem z główką z rowkiem, kluczem w postaci główki o wielokątnym kształcie, lub nawet do zakręcania ręką w postaci śrub lub nakrętek skrzydełkowych. W celu właściwego nadania kierunku pazurkom wskazane jest wykonać w szczepekach rowki prowadnicze rozchodzące się najlepiej promieniowo, dla szybkiego i łatwego osadzania w nich we właściwych zasadniczych kierunkach ramion 2 pazurków 1. Dzięki takiemu wykonaniu uchwyty 3 można, zależnie od potrzeby i rodzaju uprawy jak i rodzaju zachwaszczenia, odpowiednio wysuwać i rozstawiać pazurki, nadając im tym samym odpowiednią elastycz-

ność i zdolność wyciągania chwastów, jak i spulchniania ziemi. Tak na przykład przez wciągnięcie środkowego pazurka 1 uzyskać można rozstawienie według fig. 1 i 2 w kształcie litery „V” lub rozstawienie według fig. 3 i 4 w kształcie dwóch przyległych do siebie liter „V”.

Uchwyt 7 umożliwia odejmowanie i dowolne nastawianie umocowywanych pazurków na opielacz względem jego noży, przez przytwierdzenie narzędzia za pomocą tego uchwyty np. do poprzecznej belki opielacza, rozrządzającej unoszenie noży opielacza tak, że przy jednoczesnym uniesieniu noży powoduje się równoczesne uniesienie pazurków, co znacznie ułatwia zawracanie opielacza na polu i zmniejsza liczbę obsługi.

Omawiane narzędzie można oczywiście wykonać w szczegółach odmiennie aniżeli to uwidoczniiono na rysunku i opisano bez wykraczania poza ramy niniejszego wynalazku.

Zastrzeżenia patentowe

1. Narzędzie spulchniające glebę i wyciągające chwasty, znamienne tym, że jest wykonane w postaci pazurków (1) ze sprężynującej stali, zgiętych względem ramion (2) pod dowolnym kątem rozwartym α.
2. Narzędzie według zastrz. 1, znamienne tym, że pazurki (1) są zamocowane za pomocą ramion (2) w osadzonych najlepiej na elastycznym sprężynującym piórze blaszanym (5) na uchwycie (3) w ten sposób, że dają się swobodnie odejmować i nastawiać.
3. Narzędzie według zastrz. 1—2, znamienne tym, że pióro (5) posiada wygięcie (6) zwiększające jego elastyczność oraz uchwyt (7), umożliwiający nastawne względem noży opielacza i odejmowalne przytwierdzenie narzędzia do opielacza.
4. Narzędzie według zastrz. 1—3, znamienne tym, że jest przytwierdzone do opielacza tak, że zostaje unoszony wraz z nożami opielacza, na przykład przy zawracaniu opielaczem na polu.
5. Narzędzie według zastrz. 1—4, znamienne tym, że uchwyt (3) ramion (2) pazurków (1) posiada szczepek ściśnięty śrubami, przy czym w szczepekach wykonane są rowki do ujęcia ramion (2) pazurków, najlepiej rozchodzące się promieniście, umożliwiające szybkie i łatwe odpowiednie nastawianie pazurków.

Główny Instytut Pracy

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych

